



พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช

โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ๒๕๓๔”

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๘๖ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๓๔

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^๕นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอบึงกาฬ จังหวัด
หนองคาย เรียกว่า "ศาลจังหวัดบึงกาฬ" และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้
ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้ศาลจังหวัดบึงกาฬมีเขตตลอดท้องที่อำเภอบึงกาฬ
อำเภอปากคาด อำเภอโซ่พิสัย อำเภอพรเจริญ และอำเภอเซกา ใน
จังหวัดหนองคาย

ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลจังหวัดบึงกาฬตามพระราช
กฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๓ ให้ศาลจังหวัดหนองคายมีเขตอำนาจตลอด
ถึงเขตศาลจังหวัดบึงกาฬด้วย

บรรดาคดีของเขตท้องที่อำเภอที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่ง ซึ่งค้าง
พิจารณาอยู่ในศาลจังหวัดหนองคายในวันเปิดทำการศาลจังหวัดบึงกาฬ
ตามมาตรา ๓ ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลจังหวัดหนองคาย

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตาม
พระราชบัญญัติ^๕นี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๘๖ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๓๔

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอบึงกาฬ อำเภอปากคาด อำเภอโซ่พิสัย อำเภอพรเจริญ และอำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้